

Ett stugmöte på 1910-talet

sett genom en liten skolpojkes ögon och hans funderingar därom.

Det skulle bli stugmöte på Flint-gården i Gruddbo. En stortalare från Orsa, som hette Näs Per skulle komma. Det var troligt att det skulle komma många, så det gällde att bereda sittplats för så många som möjligt. Bus Olle hade gjort flera bockar att lägga plank på, och han hade tagit in plankor, som fick ligga inne och värmas. Köket i stugan var ganska stort, som det brukade vara i dåtidens stugor. De hade placerat ett bord med duk och en stol vid fönstret, där talaren skulle vara.

Mötet började med en sång, som många kunde utantill, och en bön. Sedan lästes ett utvalt bibelord, som handlade om himmelens härlighet. Så följde en utläggning om himmelen, hur Gud satt på den himmelska tronen, om änglarna, som omgav honom och tjänade honom och sjöng Guds lov, om stora massor av människor som samlats och hyllade honom, men också om himmelens härlighet med gator av guld, om träd, som växte och buro frukt, som man fick ta och äta av. Ingen behövde arbeta, det var bara att ta för sig.

När han talat en stund, blinkade lampan till tre gånger och slocknade. Han sade: "Öppna dörren!" När frisk, kall luft fyllt rummet och glaset i lampan svalnat, tändes lampan på nytt.

Nu började predikanten tala om det andra stället, där de hamnat, som inte hade en kristelig vandel och den rätta tron. Han berättade om hur Ljotan och hans tjänare drog själarna genom heta järngaller, med alla de plågor och smärtor, som kan tänkas. När han talat en stund, började

lampan på bordet att blinka igen. Det blev kusligt. Då var det tryggt att krypa så nära mor det gick. Bus Olle var vid dörren och öppnade den. När frisk och kall luft strömmande in, blinkade lampan till och började lysa igen av sig själv.

Mötet avslutades med sång och bön.

- o - o - o -

När vi kommo hem, frågade jag mor, ”um donda karrn så språket stod å sov, mäss an språket. — Nej, säjd o, an blundet bar att ogum. — Sä fråget i, um int ä va Ljotan, så passet å, å bles åjt lampo, mäss an blundet att ogum. An add ju blesi fler gånga, å Ljotan bruket ju djära knep å gali, fast ingen såg an. — O skrattet til å säjd att ä add vurti fö dåli luft, så lampo sluknet”. (Jag hade aldrig hört om syrebrist förut.)

Näs Per var en av dem, som blev dömd till fängelse för sin tro. En annan stugpredikant från Orsa som hette Dordlova, fick ännu längre fängelsetid än Näs Per.

Håll Albert Jönsson